

Evidencijski broj / Article ID: 10481354
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section:

Iz filma »Na putu«

Pet autorica o istoj temi: »Neke druge priče«

57. FESTIVAL IGRANOGA FILMA U PULI Natjecateljski program

Sjajna crna komedija

Zapažen debitantski film Danila Šerbedžije »Sedamdeset i dva dana« / Zanimljiv omnibus na temu trudnoće »Neke druge priče« / Odlična gluma u filmu »Na putu« Jasmile Žbanić

Božidar TRKULJA

bozidar.trkulja@vjesnik.hr

PULA - Festival igranoga filma u Puli u ponedjeljak je publici ponudio sjajnu crnu komediju »Sedamdeset i dva dana«, debitantski film Danila Šerbedžije, koji ima sve ono što jedno takvo ostvarenje u tome žanru i treba imati.

Prije svega to je vješto odmjeren humor koji izvire kako iz same priče i situacija tako i iz odlično napisanih dijaloga, a potom i dovoljna količina drame koju grade pomno osmišljeni i u konačnici vrlo dobro okarakterizirani likovi.

»Sedamdeset i dva dana« radnjom je smješten u jedno ličko selo u kojem žive Paripovići, srpska obitelj čija je glava škrti tiranin Mane, kojeg je maestralno odigrao Rade Šerbedžija. Osim njega u kući žive njegov blagi brat Joja (Bogdan Diklić) te njihovi sinovi priprosti Todor (Živko Anočić) i Branko (Krešimir Mikić) koji je pobjegao iz Beograda zbog dugova.

Američka vojna penzija

Tu je i njihova »svetinja« - stara baba (Mira Banjac) koju tetoše i paze da ne umre kako bi mogli dobiti američku vojnu penziju njezina muža. Kad baba iznenada umre, obitelj odlučuje nabaviti novu babu kako financijski izvor ne bi presušio.

Osim Rade Šerbedžije, pohvala se svakako mora uputiti Živku Anočiću koji je možda od svih imao najzahtjevniju ulogu, ali cijeli glumački ansambl počevši od Mikića i Banjac, koja bez greške igra i prvu i drugu babu, gledateljima će ponuditi pravu zabavu.

Zamjerke se mogu uputiti nekim nepotrebnim detaljima, poput gledanja izreska iz novina bez kojeg se moglo, dok je situacija s osta-

Redateljica Ivona Juka uspjela prenijeti snagu i osjećaje likova u svojem filmu o trudnoći

dva filma: »Na putu« bosanskohercegovačke redateljice Jasmile Žbanić, kojega je premijera bila u Zagrebu u veljači, te »Neke druge priče«, omnibus od pet tematski povezanih kratkih filmova skupine redateljica.

Film »Na putu« već smo prikazali nakon njegove premijere, no drugo gledanje ponekad može promijeniti i dojam. Ovaj put se to nije dogodilo. »Na putu« nam je ponovno bio jednako snažno ostvarenje s vr-

hunski odigranim ulogama, prije svega Lune i Amara u izvedbi Zrinke Cvitešić i Leona Lučeva.

Redateljsko umijeće

Lučev i Cvitešić su uigrani i s lakoćom su prikazali odnos ljudi koji se beskrajno vole, ali potom i onaj kada ta ljubav postaje upitna kao i sama njihova zajednička budućnost. Problem nastaje onda kada se Amar susreće svojega staroga prijatelja Bahriju, koji je u me-

đuvremenu pristupio veba-bijskom pokretu te gorljivo djeluje ne bi li doveo što više obraćenika.

Njeja je opušteno i uvjerljivo odigrao Ermin Bravo. Osim njih tu su još i dvije hrvatske glumice, Nina Viočić u ulozi Lunine prijateljice i Marija Kohn kao njena sjetna, ali odlučna baka sklonija ljudskosti nego krutim vjerskim pravilima.

»Na putu« dakako najviše duguje redateljici koja je sve promišljala, vodila i nadgledala, uključujući i glumačke igre, no odmah potom zasluge za uspjeh mogu se pripisati upravo glumcima.

»Neke druge priče« zavrjeđuju pak drugačiji tretman s obzirom na to da je riječ o pet vrlo različitih filmova unatoč jedinstvenoj temi - trudnoći.

Omnibus otvara priča hrvatske redateljice Ivone Juke, koja je za glavne uloge odabrala sve prodornijega Gorana Bogdana i Neru Stipičić. On je uspješan u svome poslu i pod utjecajem majke, a ona je trudna slikarica, također pod utjecajem majke. Razlika je samo u tome što je njezina majka mrtva, dok je njegova nametljiva, posesivna i bezobrazna, što dolijeva ulje na vatru njihovih narušenih odnosa.

Redateljica Juka uspjela prenijeti snagu i osjećaje likova, koliko god nam oni bili bliski ili daleki, kao i ozračje koje je dijelom gradila i uporabom simboličkih prizora, no sam kraj je ostavila vrlo otvorenim.

Trudnica u bolnici
 Srpska redateljica Ana Marija Rossi snimila je, pak, priču o trudnici koja dolazi u bolnicu na samu novogo-

dišnju noć nakon što je »odlučila spavati što duže«. I ona je uspjela ostvariti vrlo dobru atmosferu, uz glumu Nataše Ninković i Sergeja Trifunovića, koji je odigrao okorjeloga nasilnika kriminalca koji trudnoj ženi postaje društvo na odjelu intenzivne njege. Trudnoća u toj priči nije pokretač radnje i tu je samo kao poveznica.

Ni bosanskohercegovačka redateljica Ines Tanović samu trudnoću nije iskoristila za poticaj ili obrat, ali je svakako snažan motiv za uživljavanje u priču ljubavnoga paru kojem je vrijeme isteklo jer ona odlazi iz Sarajeva na novi teren. Ona je hladna, proračuna i od svih junakinja u cijelom omnibusu jedina prema kojoj gledatelj nema nikakvih simpatija. Za glavne junake Tanović je odabrala Ninu Viočić i Feđu Štukana.

Makedonska priča redateljice Marije Džidževe trudnoću tretira na drugačiji način i njoj je ona temelj i jedina je od dvije koje završavaju porodom. U nju smo se ipak teško uživjeli unatoč tomu što je nužno trebala biti daleko dirljivija, isto kao i u slovensku - Hanne Slak, koja je suviše nategnuta u svim segmentima, počevši od umjetne samooplodnje iza samostanskih zidina pa do »slučajnog« susreta s oploditeljom.

Džidževa je za glavnu junakinju postavila mladu narkomanku (Iva Zenselska), a Hanna Slak mladu redovnicu pod zavjetom šutnje (Lucija Šerbedžija).

»Neke druge priče« u cijelosti nije vedar film, ali ostaje pitanje je: »Zašto je trudnoća uvijek problem ili je barem uz probleme veza-na?»

Mirovina i obiteljski odnosi: Prizor iz filma »Sedamdeset i dva dana«

vljenom minom uz cestu pomalo nategnuta, ali svakako svrsishodna samoj priči.

Glazbu je skladao virtuoz Miroslav Tadić, a i scenografija je dovoljno nenametljiva koliko i dojmjljiva, što je pak zasluga Marija Ivezića.

U natjecateljskom programu manjinskih koprodukcija u nedjelju su prikazana

ŽANROVSKA NOVOST

Lakoća uvođenja u priču

Danilo Šerbedžija u »Sedamdeset i dva dana« predstavio se kao zreo autor i snimio je film kojem kritika, doduše, pronalazi mane, ali koji će zasigurno dosegnuti status jedne od najboljih hrvatskih komedija posljednjih godina i s publikom ne bi trebao imati nikakvih problema.

Naime, gledatelja s lakoćom uvlači u svoju priču i isto ga tako tamo uspijeva zadržati. I upravo je jedan takav film hrvatskoj kinematografiji nedostajao kada govorimo o komediji - žanru koji je godinama stagnirao.